

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 523
van **KATJA VERHEYEN**
datum: 5 juni 2020

aan **WOUTER BEKE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Centra algemeen welzijnswerk (CAW's) - Taalbeleid

Als gevolg van het gewijzigd prijzenbeleid van het Agentschap Integratie en Inburgering (AgII) krijgen alle CAW's in Vlaanderen en Brussel een extra budget voor de financiering van de tolkenkosten. Daarnaast loopt er ook een projectfinanciering om de CAW's te ondersteunen in de ontwikkeling van een talenbeleid binnen hun CAW. Op die manier wil de minister de CAW's responsabiliseren met betrekking tot het gebruik van tolken binnen hun diensten.

1. Kan de minister het nieuwe talenbeleid nader toelichten? Waarom wordt niet gekozen voor één uniform talenbeleid?
2. Hoe vaak werd gebruikgemaakt van de tolkendiensten en voor welke taal, tegen welke kosten en via welke tolkendienst?

Graag een overzicht per CAW en verdere onderverdeling per dienst van het CAW voor de jaren 2017, 2018 en 2019.

3. Hoe evalueert de minister deze cijfers?

ANTWOORD

op vraag nr. 523 van 5 juni 2020

van **KATJA VERHEYEN**

1. Het nieuwe talenbeleid behoort tot de bevoegdheid van mijn collega minister Bart Somers, die bevoegd is voor Integratie en Gelijke Kansen. Deze vraag stelt u dan ook best aan hem.

Wat de voorzieningen uit het beleidsdomein WVG betreft, heb ik aan de agentschappen binnen mijn beleidsdomein gevraagd om na te gaan welke behoeften hun sectoren hebben op het vlak van tolken en vertalen en om een ondersteuningsbeleid op maat van hun sectoren uit te werken.

In dat kader is er voor gekozen om de CAW's vanaf 2020 een totaalsubsidie van 145.000 euro toe te kennen als beperkte tegemoetkoming in de totale kost voor tolken en vertalen die de CAW's hebben. Daarnaast subsidieer ik ook een project voor de ontwikkeling van een taalbeleid in de CAW's voor de periode 1 december 2019 tot en met 30 november 2020 (83.250 euro). Op die manier wens ik de CAW's te responsabiliseren m.b.t. het taalbeleid dat zij voeren.

2. De rapportage waarover wij beschikken, is een rapportage aangeleverd door het Agentschap Integratie en Inburgering in het kader van de samenwerkingsovereenkomst inzake sociaal telefoontolken tussen het Agentschap en het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Deze samenwerkingsovereenkomst liep tot eind 2019 en voorzag in een derdebetalersregeling waardoor voorzieningen kosteloos een beroep konden doen op sociaal telefoontolken zolang de middelen strekten. Het betreft dan ook een rapportering over telefoontolken en het behandelt geen andere vormen van tolken (zoals tolken ter plaatse, videotolken of vertaalopdrachten).

De aangerekende kosten die terug te vinden zijn in de rapportering, werden gemaakt in het kader van voormelde samenwerkingsovereenkomst tussen het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin aan het Agentschap Integratie en Inburgering.

Omdat de rapportage enigszins verschilt overheen de verschillende jaren wordt deze in 3 verschillende bestanden aangeleverd:

- Voor 2017 is de rapportage over de CAW's aan de hand van een tabblad per kwartaal terug te vinden in de bijlage 2017_CAW_SociaalTelefoontolken.
 - Voor 2018 is de rapportage over de CAW's terug te vinden in de bijlage 2018_CAW_SociaalTelefoontolken.
 - Voor het jaar 2019 beschikken wij over deze informatie tot 16 september 2019. Nadien volgde geen rapportage meer in het kader van de samenwerkingsovereenkomst, aangezien de subsidie op dat moment uitgeput was. Voor 2019 is de rapportage over de CAW's terug te vinden in de bijlage 2019_CAW_SociaalTelefoontolken.
3. Sociaal tolken is niet kosteloos. Er dient daarom zorgvuldig omgesprongen te worden met dit instrument. De beperkte tussenkomst die de CAW sinds 2020 ontvangen omwille van de gewijzigde regelgeving bij het Agentschap Integratie en Inburgering is responsabiliserend aangezien dit gaat om een gesloten enveloppe. De hulpverlening door het CAW kent soms een specifieke noodzaak voor tolken, zoals u ook kan zien in

de registratie. Denk hierbij aan crisishulp, situaties van Intrafamiliaal geweld ... Daarbij is het noodzakelijk dat snel en adequaat de juiste hulp kan geboden worden, ook indien dit via een tolk moet gebeuren omdat ook een toegankelijk Nederlands onvoldoende beheerst wordt door de personen in kwestie. Tegelijk zijn niet alle hulpverleners vertrouwd met toegankelijk taalgebruik en de verschillende instrumenten of alternatieven die voorhanden zijn, en kunnen zich ook binnen de hulpverlening oefenkansen Nederlands stellen. Deze uitgangspunten werden dan ook meegenomen in het project inzake taalbeleid voor de CAW's waar ik mijn antwoord op vraag 1 reeds naar verwees.

BIJLAGEN

1. [Rapportage \(1\)](#)
2. [Rapportage \(2\)](#)
3. [Rapportage \(3\)](#)